

Zasada doświadczenia życiowego przy decyzji uznaniowej

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 22, styczeń 2016 23:00

Bernadeta Skóbel

Odłony: 1387

Organ administracji, działając w ramach uznania administracyjnego ma prawo wyboru rozstrzygnięcia sprawy, co nie oznacza, że rozstrzygnięcie takie może nosić cechy dowolności. Przy określeniu zakresu usług opiekuńczych zakres swobody działania organu administracyjnego ograniczony jest ogólnymi regułami postępowania administracyjnego. Tak wynika z wyroku WSA w Krakowie z 30 grudnia 2015 r. sygn. II SA/Kr 849/15.

Kontrolowana decyzja dotyczyła określenia na nowo zakresu świadczonych już na podstawie decyzji burmistrza usług opiekuńczych. Skarżący domagali się rozszerzenia zakresu otrzymywanych usług opiekuńczych (pomoc w zaspokojeniu codziennych potrzeb życiowych, opieka higieniczna) na dni wolne od pracy. Organ I instancji ocenił, że dotychczasowy zakres świadczonych (usługi opiekuńcze w dni robocze) usług jest wystarczający i pozwala na egzystencję w dni, w które pomoc nie jest świadczona. Zwrócono uwagę, że w toku postępowania wyjaśniającego proponowano stronom poprawę sytuacji materialnej m.in. poprzez sprzedaż posiadanej nieruchomości rolnej, jednak propozycja nie została zaakceptowana. Organ II instancji podtrzymał decyzję.

Sąd administracyjny uchylając obie decyzje. W ocenie Sądu działania organów nosiły znamiona dowolności i nie uwzględniały podstawowych zasad doświadczenia życiowego. Sąd zwrócił uwagę, że skarżący to ludzie starsi ponad 80 – letni samotni, nieposiadający najbliższej rodziny i schorowani. Można określić ich jako osoby niedołążne. Orzekające w sprawie organy z jednej strony kwalifikują skarżących ze względu na te cechy jako beneficjentów pomocy społecznej, również w zakresie usług opiekuńczych a z drugiej wymagają, by te same osoby w ramach współdziałania w poprawie własnej sytuacji materialnej sprzedały posiadane nieruchomości gruntowe, a za otrzymane pieniądze sfinansowały usługi opiekuńcze w dni wolne od pracy. Organy nie wzięły pod uwagę, że od osób, jakimi pozostają skarżący ze względu na wiek, stan zdrowia, czyli cechy znane organom, nie można wymagać zapobiegliwości życiowej, która cechuje raczej ludzi zdrowych i młodszych. Proces, jakim jest sprzedaż nieruchomości wymaga dyspozycyjności intelektualnej, ale i fizycznej.

Źródło: [CBOSA](#)